

SPARTACUS

Weekblad van de Communistenbond "SPARTACUS".

PROLETARIËRS ALLER LANDEN, VERENIGT U!

ACTUELE
BERICHTEN

12 Mei 1945.

Int Instituut
Soc. Geschiedenis
Keizersgracht 264
Amsterdam-C.

OOK WIJ ZIJN VERHEUGD, WAAR NU VERDER?

Uit de chaos van oorlogsgeruchten breekt zich langzamerhand de feitelijke toestand baan. Over de steden van het verhongerde Westelijke Nederland ronken de vliegende forten en hoe dit oorlogsmateriaal verder nog te haten. Glinsterend in de voorjaarse zonneschijn werpen zij op de daarvoor aangewezen plaatsen pakketten levensmiddelen af, om de eerste nood te lenigen. Jaren lang is de luchtvaart als een onheilbrengende jonge, technische kracht over Europa is gegaan. Zij heeft in drie jaren naast alle andere technische middelen leed en ellende gebracht en van dit werelddeel met zijn eeuwenoude cultuur een kerkhof en een ruïne gemaakt. Zij heeft de lichamen van mens en dier uiteen doen scheuren en de neergeworpen brand- en fosforbommen hebben daarenboven de zenuwen van miljoenen volwassenen en kinderen blijvend verstoord.

Aan het voorlopig einde van dit massaleed strooien zij thans voor het behoud van vier en een half miljoen hongerende Nederlanders het reddende eerste voedsel uit, dat voor talloze gestorvenen te laat komt, voor anderen nimmer meer zal kunnen herstellen wat de uithongering fysiek ondermijnde. De auto's en tanks van de Canadezen rollen langs de wegen en nemen bezit van de steden, waar zij door een gestriftige menigte worden bejubeld en ingehaald. Een zee van rood, wit en blauw en oranje versiert gevel aan gevel.

"Altijd Vrede!" Een spreuk, die wij van een Zwitserse woning zagen aangebracht is een pendant van het: "Nie wieder Krieg", dat na de vorige oorlog wel het summum van optimisme vertegenwoordigde. Een groot verlangen naar vrede is toch in het onbepaalde denken van de massa's verweven.

De nood schijnt vergeten, er is vreugde overal. Wij kunnen ons dit alles indenken. Vijf jaren van de afgrijpselijkste terreur door de Nazi handiauten, jaren van doorstaan leed, jaren van toenemende hongersnood, hebben dit alles in de hand gewerkt. De vreugde is oprecht en onbepikt. Ook wij kennen haar, want de revolutionaire arbeidersbeweging heeft de druk van het fascisme zeker in niet mindere mate ondervonden en haar vreugde over de hervonden vrijheden is dan ook niet minder oprecht. Ook bij ons leeft de zwakke

hoop, dat voor een aantal in concentratiekampen vertoevenden de bevrijding nog tijdig zal komen. Ook wij hebben ondergedoken kameraden voor het eerst na jaren de huisdeur weer zien uitgaan, de lucht in met bleke, huiskleur-gelaten het zonlicht tegemoet.

Daarnaast hebben wij onze overtuiging en onze strijd, d.w.z. de strijd van de arbeidersklasse tegen de heersende imperialistische "orde", waarin wij ondanks alle zwakte, alle gebrek aan inzicht bij de arbeiders, lichtbrengend vóór willen gaan. En het is juist die positie van ons, die in ons ware vreugde wekt, omdat wij weten een stapje verder te zijn gekomen. Een stapje, waarin wij ook hopen althans in de eerste tijd wat vrijheid, iets van burgerlijke vrijheden te zullen genieten waardoor wij beter en op ruimer schaal ons woord bij de arbeidersmassa's zullen kunnen inkragen.

Anderzijds, koesteren wij in deze geen al te grote verwachtingen. Ons inzicht in de maatschappelijke ontwikkeling zegt ons, dat wij leven in een periode, waarin het kapitalisme aan de mensheid en in het bijzonder aan de arbeidersklasse niet veel anders heeft aan te bieden dan crisis, oorlogsdraging en oorlog. Zij, die de macht hebben in staat en maatschappij weten dit evenzeer en de voorbereiding van de na-oorlogse verhoudingen worden dan ook door hen in die wetenschap aangevat. De maatregelen, overal in het bevrijde Europa door hon getroffen, komen dan ook neer op een monopolistische, vaak staatsmonopolistische economie onder leiding van de grote imperialistische machten, op een van bovenaf streng gecentraliseerde economische en politieke orde, een hier meer, en daar minder totalitair regiem, met als conclusie een onder de vlag der democratie door te voeren beperking, ja, afbraak van burgerlijke rechten en vrijheden.

En terwijl wij ons dus met de vele anderen verheugen over de instorting van het fascistische regiem, staan wij toch in onze vreugde anders en meer gereserveerd.

In het belang der arbeidersklasse is het nodig naast een gevoel van blijde ontroering te kennen het besef van de

situatie, wij mogen als arbeiders ons niet ten volle laten drijven door de hartstochten van het ogenblik.

Velen nog doen daaraan mede, velen, die zich het étiquette van christelijkheid, humanisme hebben opgeplakt kunnen thans met een vrolijk gelaat ernstige wandaden door minderwaardige elementen begaan aanzien en medemaken. Wandaden tegen zwakken en machtelozen van wie het lang niet in alle gevallen zeker is, dat zij in de bezettingstijd ernstiger misdaden hebben begaan dan b.v. de minister van oorlog de Quai als lid van het driemanschap van de half-fascistische, nationaal-socialistische Nederlandse Unie.

Rechtspleging mogen deze wandaden toch niet genoemd worden. Kwalitatief staan zij ver beneden het klasserecht van de burgerlijke maatschappij.

Zeker, wij kunnen ons indenken, dat de roep om wraak diep in het menselijk gemoed leeft, maar wraak is niet alleen een slechte raadgeefster. Wraak voert tot een ontbinding van de slechtste hartstochten. Wraakzucht voert de arbeidersklasse af van haar grote taken en werkt de verschuiving van eigen klasse in de hand. Bitter hebben wij geleden onder de Nazi-terreur en toch, wij menen als enige in deze dagen te moeten laten horen de stem van klasse-eenheid en van internationalisme. Voor ons is het een gruwel als ontwapende, met de handen omhoog lopende, onmachtige Duitse, in uniformen gestoken proletariërs door de vrijwillige dienaren van het herstelde Nederlandse bewind gestompt en getrapt worden. Neen, wij vergeten

niet wat ook de onzen is aangedaan. Wij kennen de gruwelmethode van de S.S. en andere bandieten in de concentratiekampen. Maar toch, ondanks alles, wij weten dat de arbeiders van de gehele wereld de werkelijke en volle vrijheid slechts dan kunnen veroveren, als de gedachte aan de internationale arbeiderssolidariteit zo sterk leeft in de koppen van de arbeiders en de arbeidersvrouwen, dat individuele terreur en wraak bij hen een zedelijke verontwaardiging wekken.

Het is leze les, die klassestrijd-predikers, het is deze les, die de "materialistische" marxisten U allen voorhouden.

Wij wieren de bevrijding, maar het is een zeer beperkte vrijheid, die, zoals gezegd reeds nu aan alle kanten wordt bedreigd.

De bevrijding, de werkelijke bevrijding van de arbeidersklasse moet het werk zijn van de arbeiders zelf.

Daaronder wordt de vreugde, die wij mede gevoelen, gedragen door het verlangen als Communistenbond "Spartacus" mede werkzaam te kunnen zijn bij voorlichting van de Nederlandse arbeiders in hun zeker komende strijd.

Het wordt een strijd tegen honger en uitbuiting, tegen arbeidslavernij en afbraak van rechten, tegen chauvinisme en militarisme.

Het wordt een strijd voor de arbeidersmacht in de bedrijven, voor de proletarische democratie, voor de internationale solidariteit en voor het socialisme.

Alleen bezield met het heilige voornemen zijn plaats in de komende strijd tussen kapitalisme en socialisme in te nemen, is de vreugde van den proletariër over de val van het fascisme van wezenlijke betekenis.

DE BETREFFING VAN DE ARBEIDERSKLASSE MOET HET WERK ZIJN
VAN DE ARBEIDERS ZELF

Indien de stroomlevering bleef vragende week
toestaat, kunt U het volgende nummer van
"SPARTACUS" ACTUELE BERICHTEN, gedrukt
verwachten.

SPARTACUS

Weekblad van de Communistenbond "SPARTACUS".

PROLETARIËRS ALLER LANDEN, VERENIGT U!

ACTUELE
BERICHTEN
19 Mei 1945.

Redactie: Tjeerd Woudstra.

Voorlopig adres Administratie en redactie: Westeinde. Amsterdam.

POLITIEK WEEKOVERZICHT.

Het voorlopig beeld, dat het einde van de tweede wereldoorlog in Europa vertoont, is wel zeer verschillend van dat aan het einde van de oorlog 1914-1918. Voorlopig strekt een zodanige vergelijking ten nadele van de internationale arbeidersklasse. In November 1918 beleefden wij in het verslagen, keizerlijke Duitsland een revolutionaire veerkracht van de arbeidersklasse, die de hoop wekte, dat daardoor de glorierijke, Russische revolutie van 1917 zou worden nagevolgd. Overal vormde zich de beweging der arbeidersraden. In de landen van West-Europa, de overwinnaarslanden en zelfs in het neutraal gebleven Nederland was een sterke beweging van het klassebewustzijn te constateren.

De trouw aan de burgerlijke orde van de social-democratie in Duitsland en elders en zelfs de reactie en de steun van de social-democratie van de overwinnaarslanden ten aanzien van het verdrag van Versailles, zijn o.e.m. oorzaak van geworden, dat die revolutionaire veerkracht vrij spoedig werd verlamd en de reactionaire krachten veld wonden, waarbij het fascisme in Duitsland de uiterste reactionaire stelling tenslotte innam. Maar toch, hoeveel anders zag 1918 er voor de arbeiders uit dan 1945.

Thans is Duitsland geheel bezet door de geallieerden en Rusland en men is voornemens dit een lange tijd te bestendigen. De Duitse arbeidersklasse wordt geslagen door bombardementen ja en gedurende een fascistische terreur van twaalf jaren. Voorts zijn de "democratische" overwinnaars "voorlopig" niet voornemens Duitsland democratische waarden en een vrije pers toe te staan. President Truman van de Verenigde Staten heeft dit ten overvloede zojuist nog weer eens verklaard. Dit alles ligt in de lijn van het streven en vooral van de belangen der overwinnaars-imperialisten. Zijn de eerste berichten omtrent de plannen met Duitsland voor velen al schokkend, zelfs nu, nu bij bijna allen het nationalisme en de haat tegen al wat Duits is hoogtij viert, wij zullen al en nog verbijsterd staan en verontwaardiging leren kennen over de

behandeling van Europa.

Van Europa, ja, want wat men de arbeidersklasse van Duitsland zal aandoen, dat komt zonder twijfel straks ten dele ook neer op de andere Europese arbeiders.

Het verslagen Duitsland.

Duitsland wordt met wederzijdse glaxis, het wederzijdse voorterrein, voor de straks op elkaar botsende mach-

ten, het imperialisme van het westen en het huidige Stalin-Rusland. Het is als eigen imperialistische macht vernietigd, het wordt, als een jaar geleden Polen, het omstreden terrein, van machtsverschuivingen en wrijvingen. Het wordt invloedssfeer en kolonie, waar dwangarbeid en poenale sanctie zullen heersen. Laten wij niet denken, dat wij een welvarond bestaan als Nederlandse arbeiders zullen kunnen in een Europa, dat in het centrum een klasse van tientallen miljoenen slaven heeft. De arbeidsvoorwaarden daar zullen mede de onzen beïnvloeden.

Uit die overwegingen van eigen belang, uit de overwegingen, dat nimmer de arbeidersklasse een socialistische orde veroveren zal, wanneer de arbeiders niet in zich gaan dragen het bewustzijn van internationale saamhorigheid, maar ook uit naam van menselijkheid, en rechtvaardigheid, laten wij onze stem horen tegen de kapitalistische oorlogsgoest, die men in de nieuwe Nederlandse pers invoert.

Wij weten geen weg met oorlogsmilitaire onderscheidingen als "capitulatie-soldaten" en "krijgsgevangenen". Maar wij weten wel, dat er geen enkel recht bestaat bepaalde mensen voedsel te onthouden. Wij hebben daaronder zelf geleden in de imperialistische oorlog en lijden daaronder nog. Wij erkennen ook geen hongerrecht in de imperialistische vrede ten aanzien van voormalige Duitse soldaten.

Wij weten niet, waarom de Duitse gemene soldaat te voet 200 mijlen zou moeten afleggen, om in de wallicht geruïneerde "Heimat" terug te keren en waarom bepaalde hope officieren van die mars worden vrijgesteld en per auto zullen worden vervoerd.

Wij begrijpen het niet waarom, als heel Europa nu is "bevrijd", de gehele Duitse industrie, nijverheid en voedselbronnen